

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Mi van még elkobozni való?

Pécs, 1898. február 18.

Magyarország mindig a polgári és közszabadságok klasszikus hazája volt. A középkorban — az akkori korszellemnek megfelelőleg — kiváltságok alakjában nyilvánult ez, de a kiváltságok osztogatásában is sokkal szabadelvűbb felfogás uralkodott, mint Európa bármely más államában. Nálunk a politikai jogok osztályosa, a nemesség, soha sem képezett olyan zárt kasztot, a melybe a haza körül szerzett érdemek révén be ne juthattak volna a kivülről állók, sőt sokszor egyéb érdem sem kellett, mint a letelepülés, a mit ha valami külföldi náció tömegesebben megcselekedett, a privilégiumoknak olyan sokaságával lett elárasztva, hogy odahaza ilyenről még álmodni sem mert volna.

A magyar alkotmány egykoru a magyar állammal s a nemzetet képviselő nemesség akkor is gyakorolta törvényhozói és kormányzati hatalmát, a mikor egész Európában a legridegebb fejedelmi abszolutizmus űlte orgiáit. A nagy francia forradalom pusztító vihara azért enyhült nálunk frissítő szellővé, mert nálunk ismeretlen fogalom volt a szolgaság, az emberi jogok eltiporva nem voltak, csak a politikai jogokat kellett kiterjeszteni egy osztályról az egész nemzetre. Könnyű szerrel ment ez a

modern kor új eszméinek hatása alatt: nálunk a politikai átalakulás törvényes uton, forradalom nélkül ment végbe; a forradalmat felülről kezdték az új eszmék elnyomására.

Ilyen viszonyok között azt hihette volna az ember, hogy a már egyszer kivívott politikai szabadságoknak sehol biztosabb és állandóbb talaja nem lesz, mint hazánkban, de a legújabb tapasztalatok szomorú csalódást hoztak azokra, a kik így vélekedtek, mert rohamlépésekkel közeledünk ahhoz az állapothoz, a hol nemcsak politikai szabadságaink, de legősibb emberi jogaink is a hatalom birtokosainak törékeny játékszerévé süllyednek alá.

A negyvennyolcadiki átmenet természetes fejleménye a politikai jogoknak mind szélesebb körre való kiterjesztése lett volna, de nálunk ennek éppen az ellenkezője történt. Mig más államokban, még az egészen újdonsült alkotmánnyal bíró Ausztriában is, a választói jogosultság ki lett terjesztve a nép minden rétegére, addig nálunk az 1874-iki törvény megszorította az 1848-iki törvény által adott választói jogot, a legújabb gyakorlat pedig abban csucsosodik ki, hogy törvényes választói jogát is csak az gyakorolhatja, akit ettől önkényesen megfosztani a kormány uszályhordozóinak nem tetszik.

De evés közben jön meg az étvágy

s azért a Bánffy-kormányának étvágya támadt a polgárok egyéb jogosítványainak az elpusztítására is. Hát nem elég szabadság az egy tizenhétmillió lelket számláló nemzetnek, ha minden huszonegyedik ember fel van véve a választók listájába s ha ezeknek a kiváltságosoknak szabadságában áll minden ötödik esztendőben szavazni olyan jelöltre, a kit a kormány hozzájuk küld s ezért még fejenként 10—15 frt borraivalóra is tarthatnak igényt a hatalmas pártkasszából?

Mire való még e mellett a sajtószabadság, gyülekezési és egyesülési szabadság, házjog, tulajdon szentsége s több ilyen haszontalan korlátozása a hatalom gyakorlatának? Ha még mindezek a jogosítványok a mindenkori kormányhoz hűséges szavazó polgárokra lennének szorítva, az nem feszélyezné a „szabadelvű” kormányt, de hogy minden haszontalan teremtmény a kormány előleges engedélye nélkül irhasson, beszélhessen, összejöhessen, a kivel akar, ágyában békén alhassék, sőt még pénze is legyen, az már csak mégsem járja.

De hát így mereven mégsem lehet a rendőrállamot proklamálni, nem mintha a hűséges parlamenti többség ezt is meg nem szavazná, mert ugyan találhatna-e ki a kormány valamit, a mit az ő kreaturái meg nem szavaznának; hanem Európa előtt

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Statárium.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A forradalom ideje alatt történt, hogy egy nemes embernek, (ami akkor nagy szó volt) egyszerre két fiát akasztották fel Bar.-Szent-Lőrincen.

Szab.-Szent-Királyiak voltak; nemeseknek ismerte mindenki. Jómódnak is örvendtek, hisz a Csobán gyerekek első legények voltak; a Pali is, meg a Gyuri is. Ha a nagy korcsmában megjelentek, mindenki félre húzódott és tért engedett a pénzes, azonkívül külsőre is első legényeknek; magas, vállas termetük imponált mindenfelé.

Amidőn a hóhér a parancsszóra elvégezte kötelességét, halk moraj vonult végig a nézőkön, egy bizonyos neme az elégedetlenségnek nyilvánult benne.

— Már hogy a nemes embernek a fiait is felakaszszák, azt mégsem hittem volna — mondja elég fennhangon az öreg Csobán, miközben két vastag, lefelé igyekvő könyvet törült le az arcáról.

Nagy zaj támad. A katonaság azonban széjjeloszlatja a tömeget.

*

Vigan folyik a multság a szabad-szentkirályi nagy korcsmában; a nemes gyerekek

színe-java együtt van. A Csobán-gyerekek dominálnak; mert pénzük is van, no meg külsőre is legderekbab gyerekek a faluban; bár az egész falu híres a derék gyerekek miatt. A leányokat is híressé tette szépségük, no meg bájos mosolyuk és ezek mind a két Csobán gyerek köré csoportosultak, a kik fizettek is százig és táncoltak kitaradhatatlanul.

Ugy éjféltájt bevetődik a korcsmába egy idegen utas, hogy egy pohár bor mellett kipihenje fáradoimat. Nagyon sürgős lehet az utja, mert sietteti a bor hozatalát, ételt is rendel és mindjárt fizet, elővévén egy nagycsomó bankót. A korcsmároson kívül csak az öregebbik Csobán gyerek vette észre a sok pénzt, melyet az idegen utas magával hordott.

Miközben az utas késő vacsoráját elköltötte, odalép hozzá Csobán Pál és megkínálja borral, majd az idegen is tele hozatja az asztalt és most már hárman (a két Csobán és az idegen) itatják a jelenlevőket.

A cigány teljes erejéből huzza, a fiatalság is győzi szuszszal, mig végre a Csobán-gyerekek pénze elfogyott.

Pali, az öregebbik, oda szólítja magához öcscsét, és valamit sug a fülébe; ez helybenhagyólag int a fejével és csakhamar vége szakad a mulatságnak. Mindenki hazafelé igyekszik; még csak a Csobán gyerekek üritenek egy poharat az idegen egészségére, aztán ők is eltávoznak.

Az idegen mámoros fővel hívja a korcsmáros és kifizeti tartozását. A korcsmáros marasztalja, maradjon nála reggelig, jó ágyat vettet számára; meg aztán csunya idő is van odakünn. De az idegennek nagyon sürgős lehet a dolga, mert most sietve összeszedi magát és jó éjt kívánva távozik.

*

A »Vacsora-vesztő« csárdásné főlebredt álmából, mintha valami jajgatást és segélykiáltást hallott volna. Még egyszer figyelmesen hallgat és csakugyan ismétlődik az előbbi jajgatás és segélykiáltás.

— Te ember, hallod? — keltegeti az urát — valami baj lehet a csárda körül.

— Ugyan hová beszélsz! Ilyen időben ki járna most erre; talán álmodtál.

De csak ismét felhangzik — és most a csárdásgazda is meghallja — a segélyért való kiáltás.

A csárdásgazda kiugrik az ágyból, magára ölti hamar meleg csuháját, előveszi éles baltáját és kimegy a csárda elé.

Odakünn csunya idő van: esik a hó, fúj a szél és sötétség uralkodik mindenfelé. A házörző eb az ajtó előtt fekszik kettévágott fejjel, még csak nem is nyöszörög már. A csárdásgazda most már erősebben ragadja meg a baltája nyelét és előrébb megy.

Ott a sánc felől, mintegy száz lépésnyire az ajtótól, ismét hallik a kiáltás: »Gyilkosok, segítség!« De most már elhalóan. Majd hirtelen két ember ugrik elő onnan és egyenesen

lenne szégyenletes dolog az ilyen s azért meg kell tartani a formákat, a távolból ugysem látják, hogy ezek a formák milyen valóságot takarnak.

Megcsinálják tehát a rendőrállamot a suba alatt. Először is tárt kaput engednek a polgári szabadságokkal való visszaéléseknek s a mikor ezek megtermették a maguk mérges gyümölcseit, akkor nem a visszaéléseket szüntetik meg, hanem egyszerűen elkobozzák a szabadsági jogokat, hogy ne lehessen velük visszaélni s ezzel maga a hatalom áll be szocialistának, a kik szintén megszüntetendőnek tartják a magántulajdont, mert ez lopásra csábítja az embereket.

Éveken át engedték a szocialista zugsajtóban terjeszteni a maszlagot, eltűrték a nyílt lázítást Isten, haza, tulajdon ellen, a nélkül, hogy a vétkeseket illetékes bírások elé állították volna, hogy most, mikor az elhínt maszlag megérett, a törvényes rend helyreállításának ürügye alatt, rátehessék fojtogató kezüket az egész sajtóra.

Ismerték személyesen a fővárosi szocialista izgatókat, tudták, hogy a szegény, félrevezetett nép véres verejtékéből kicsalt pénzben daskalkodnak, de műkedésük megakadályozására, sem bírói megtorlására az ujjukat sem mozdították, sőt szövetségekkel velük az ellenzék egyik-másik akciójának megbénítására, s most bírói határozat nélkül éjnek idején megrohanják őket, kivonszolják ágyaikkól, szétszedik butoraikat; talán bünjeleket kutatnak? Oh dehogy; pénzt keresnek s a mit találnak, magukkal viszik, bárhogy is igazolva legyen, hogy az a pénz igaz szerzemény.

Szükséges ez, hogy a házjogot és a tulajdon szentségét biztosító törvények sutba lökésére meglegyenek a precedensek, hogy a veszélyeztetett közbiztonság ürügye alatt bármikor is meg lehessen támadni az egyesek személy- és vagyonbiztonságát.

a csárdásgazda felé tart, kit a nagy sötétségben észre sem vettek, el is futottak mellette, de a csárdásgazda suhint egyet baltájával és az egyiket vállán találja, úgy, hogy az feljajdul. Egy percre megáll mind a kettő. A csárdásgazda újból ütésre emeli baltáját; de az ismeretlenek nem várják be, hanem gyorsan iramodnak tova a sötétségben.

A csárdásgazda még hallja csizmájuk nyikorgását a hóban, midőn visszamegy a csárdába, a hol felesége is fölkészült már, az istálló-lámpát is meggyújtotta és most ketten mennek ki az árokhoz, honnan most már alig hallhatóan hangzik ki a »segítség«-kiáltás.

Az árokhoz érve egy haldokló férfira akadnak, vérrel elborítva és szétépett ruhában fekszik ott. Közös erővel fölemelték és bevitték a csárdába; de mire beértek vele, már kiadta lelkét.

*

Harmadnapra lovas katonák érkeznek a »Vacsora-vesztő« csárdához és betérnek egy pohár borra.

Miközben a gazda hozza a megrendelt italt, a felesége elmondja a tegnapi virradóra történeteket. Azt is megmondta, hogy az idegent, úgy a hogy volt, a csárda mellett temették el.

A katonák vezetője, egy nagybajszú őrmester, kikérdezte a csárdásnét, majd magát a gazdát (ki szörnyen boszankodott a felesége bőbeszédűsége miatt) és végre kiásták a holttestet, hogy nem-e találnak valami írást nála.

A katonák kikeresték a zsebeit és belső

Megrendszabályozzák a gyülekezési szabadságot, nem törődve, hogy ezzel a titkos gyülekezés veszedelmes terére szorítják az eddig hatósági ellenőrzés alatt állott szólásszabadságot; de jó az ilyen rendelet, hogy ezzel meg lehessen akadályozni minden ellenzéki gyűlést, mert utóvégre is nálunk minden kormányellenes dolog egyuttal államellenes is.

Legujabban már az egyesülési szabadság is kés alá kerül, mert jeles belügyminiszterünk már készíti a rendeletet, a mely nemcsak új egyesületek alakulását korlátozza, hanem a már fennálló egyesületeket is rendőri felügyelet alá helyezi.

Eddig mi sem volt könnyebb, mint szocialista egyesületeket alakítani, a kormánynak ez ellen nem volt semmi szava. Mikor Pécsen a törvényhatósági bizottsági tagok a városi ügyek megvitatása végett polgári kört akartak alakítani, ettől a kormánnyal megtagadta a jóváhagyást, de nem volt olyan munkás szakszervelet, akár volt rá szükség, akár nem, a mely ellen a kormánynak kifogása lett volna. Hja! szaporítani kellett a visszaélésre csábító alkalmakat, hogy a visszaélés ürügye alatt meg legyen adható a halálos dőfés az egész gyülekezési szabadságnak!

Hát ezután nem jogosult a kérdés, van-e még valami elkobozni való?

Egységes árvízvédelem.

— Saját tudósítónktól. —

Mohácson tegnap délelőtt igen nagy számú képviselőkkel álló értekezlet folyt le a városházán, melyet *Trixler* Károly, Baranyavármegye alispánja hívott össze abból a célból, hogy a földmívelési miniszternek rendeleti megbízása folytán, kísértse meg a Mohács-Margita szigeti összes birtokosokkal egy autonóm árvédelmi társulat önkéntes megalakítását.

Trixler alispán már megnyitó beszédében jelezte saját álláspontját, mely az, hogy

zsebében több iratot találtak, melyeket a vezető őrmester magához vett. Kifizették aztán borukat és tovább folytatták utjukat.

*

A katonák Szent-Királyig mentek, ott megállapodtak, mert küldetésük eddig volt csak.

Vasárnap este ismét vigan járja a tánc, huzza a cigány, folyik a bor. A katonák is részt vesznek a táncban és különösen a két Csobán gyerek tetszik nekik, akik sorban tele hozatják az asztalokat borral. Csak a fiatalabbik, a Gyuri, kedvetlenebb, mint rendesen, sőt a táncban részt sem vesz, mert az egyik válla nagyon fáj.

Szeget ütött ez a körülmény az őrmester fejébe, kérdezte mióta fáj a válla, amire nagy hetykén odavágja a bátyja:

— Nem régóta, hiszen mult vasárnap még együtt mulattunk egy utassal reggelig.

Ez elég volt az őrmesternek. A csárdásgazda ugyanis elmondotta, hogy ketten voltak a tettesek és hogy az egyiket vállán baltájával megütötte, de a második ütést már nem várta meg.

*

Még azon éjjel elfogták a Csobán gyerekeket. A mulatságból a siralomházba kerültek és míg az öregebbik mindent tagadott, addig a fiatalabbik részletesen bevallott mindent.

Statárium lévén, másnap Szent-Lőrincre vitték és nyomban fel is akasztották a két Csobán gyereket.

Mettőr.

igenis jónak, üdvösnek és célszerűnek tartaná, ha a jelen értekezletre meghívottak önként alakítanák meg a társulatot; egy részt azért, hogy egyöntetűbb és biztosabb a Duna árvi védekezés; másrészt azért is, mivel, mint a miniszteri leiratból is kiderül, ha az érdekeltek önkéntesen társulattá nem alakulnának, a miniszter el van határozva azt hivatalból megalakítani és annak ügyei vezetésére egy kormánybiztost fog kinevezni.

A miniszteri rendelet felolvastatván, elnöklő alispán felkérte *Medvecky* Zsigmond, kir. főmérnököt, a zombori kir. folyammérnöki hivatal főnökét, adná elő szakvéleményét a társulattá való alakulás előnyeiről.

Medvecky Zsigmond, kir. főmérnök előadja, hogy most már az érdekeltek is meghallván a miniszter elhatározását, ő részéről annak jót akaró intencióját magyarázza ki belőle. Ez a rendelet, kétségtelen, hogy az 1897. augusztusi vizáradással összefüggésben van; meg akarja a miniszter szüntetni azt a kivételes állapotot, melyben a Margitta szigeti érdekeltég van amiatt, hogy szakaszonként külön-külön jóváhagyott gátvédelmi szabályzat alapján intézik a védekezést. Ez az állapot az ország egyéb vidékeinek szemében szálka, mivel itt nincs a vízjogi törvényeknek megfelelő társulat, ne játszassák ki mások a törvényt. Szólok kétségtelennek tartja, hogy a hivatalos társulat nagyobb kezelési költséggel járna, mint az autonóm kezelés. Egy hozzájárulási kulcsot is dolgozott ki, mely nem végleges ugyan és az emelkedni fog aszerint, amint az alkalmazottak fizetéseit emelni kell. Annyi azonban már is bizonyos, hogy a hozzájárulási kulcs kataszt. holdankint legkevesebb 38 krajcár, később fel megy 50-re. Kezdetben a kezelés kerül 18000 frtra, később 25000 frtra fel fog menni. Ajánlaná, hogy ez a társulat a belvizek kezelési ügyét is venné be hatáskörébe. A társulat vegye fel ezt a címet: »A Margitta szigeti ármentesítő és belvízszabályozó társulat.«

A szakszerű előadás után elnöklő alispán felhívta az érdekelteket, hogy nyilatkozataikat tegyék meg.

Popovits Sebő, Bács-Bodrogmegye főjegyzője Zomborból felveti a kérdést minő arányban fog a szavazás megtörténni, birtok, vagy határ szerint s miután ki lett mondva a birtok aránylag való szavazás, elsőnek *Lenk* Sándor, a pécsi püspöki uradalom jószágkormányzója, szólalt fel.

Mindenek előtt köszönetét nyilvánítja az előadónak, mindenben helyesnek tartja azt és az előadó magas színvonalon álló tudományának kidomborodásaként üdvözli, de sajnálja, hogy nem érthet vele egyet; tudja, érti ő is ezeket a dolgokat, mert dolgozott már ilyenben nem egyszer és szavazatot a társulatra nem adhatja, mert neki először is a lelkiismeretét kell megnyugtattania. Itt is lényeges kérdés a belvizek levezetése, ezt külön apró társulatok utján fogják talán megoldani. Arról értesült, hogy *Frigyes főherceg* szigeti birtoka állítólag külön választó vonallal bír, szakértője állítása szerint a püspöki uradalom is teljesen külön öblözetet képez, vize nem a nagy Dunára, hanem a kis Dunára gravitál; az eddigi védekezési mód és forma minden tekintetében sikeres volt és megfelelő eredményre vezetett és e tekintetben hivatkozik a mohácsi járás főszolgabírájára. Szólok emelkedett hangon folytatja a hallgatóság hangos helyeslései közt — parancsolni ránk parancsolhat a miniszter egy roppant nagy kezelési költséggel járó társulatot; elérhetné azt, hogy a már meglévő elégedetlenséget csak szítaná, ő kéri az alispánt és az érdekeltéget fogadja el az ő indítványát, hogy mielőtt a társulattá való alakításra nézve igenlő vagy nemleges szavazatokat adnak és hogy ezt nyugodt lelkiismerettel tehessék, küldjenek ki egy szűkebb körű bizottságot, mely összegyűjtve a társulatra nézve szükséges adatokat, azt tanulmányozván egy újabb

értekezletnek véleményes javaslatot terjeszsen elő.

Német Lipót, Frigyes főh. urad. ügyész, előlegesen kéri, hogy legalább elvileg meg lehetne állapítani a kimondást, mert sürgős a kérdés.

Székely Lajos, mindenek előtt a püspöki jóságkormányzónak hathatós és mondhatná, szakszerű felszólalásért és Mohács nevében kijelenti, hogy minden tekintetben hozzácsatlakozik.

Kaszai István, Pest megye megbízottja (Kalocsáról) akarja a társulattá való alakulást még ma kimondani, ezt szükségesnek is tartja.

Lenk S. jóságkormányzó bocsánatot kérve tagadja, hogy ő az ügyet elodázní célozná, nem, hanem célja, hogy lelkiismerete parancsa szerint szavazhasson. Belvizek szabályozása nélkül árvédelmet nem képez.

Német Lipót most már nem tartja fenn indítványát, hozzá járul Lenk indítványához. Kaszai István magáévá teszi Német indítványát, és megkezdik a szavazást. Az egyetlen és elsőnek szavazó pest megyei község is elene szavaz Gyapjus István szeremlei bíró személyében. Erre Kaszai István Pest vármegye képviselője is elejti indítványát, mire egyhangulag elfogadják Lenk Sándor pécsi püspöki uradalmi jóságkormányzónak indítványát, megválasztják a bizottságot, melynek elnöke Német Lipót, tagjai: Lenk Sándor, Stájevits János, Szabó András, Weiss Lajos mohácsi birtokosok; a szeremlei bíró; Kaszai István kalocsai ügyvéd; a pécsi püspöki uradalom főmérnöke, Novák László; Frigyes főh. uradalomtól Reichl Károly főmérnök; a Ferenc csatorna társulat részéről Heine Albert főmérnök; Duna Szekcső részéről Freitag Lajos jegyző; Kis-Köszegről Majorits Ádám községi képviselő. Ez a bizottság beszerezvén a szükséges adatokat, véleményes javaslatát 60 nap alatt beterjeszti Baranyamegye alispáni hivatalához, aki azután egy újabb értekezletet fog e tárgyban összehívni.

H i r e k.

Pécs, 1898. február 18.

Gyermekrabló komédiások.

Ezelőtt három évvel, 1894. év nyarán, nagy feltűnést keltett a budaikülvárosban egy négy éves kis leánynak a hirtelen, nyom nélkül való eltűnése.

Stendl János napszámosnak és feleségének volt egy szép, élénk, négy éves kis leánykája, Stendl Anna. Az ügyes, élénk kis leányt igen szerették a szülei, különösen az édes anyja, a ki egy napon, mikor munkájából hazatért, nem találta sehol a leánykát. Kereste a szomszédoknál, az utcán és kint a mezőn, hogy hátha elkóborolt valamerre. De nem találta sehol. Későn este aztán a rendőrségen is bejelentette a kis leány eltűnését; de persze még mindig nem remélték, hogy az eltűnt gyermek előkerül. Legfeljebb a városban keresték s nem is gondoltak arra, hogy a leánykát valami baj érte volna, vagy hogy erővel rabolták volna el.

De mikor sem másnap, sem később nem került elő a leány, azt kezdték rebesgetni, hogy a kis Stendl Annát elrabolták; elrabolták komédiások, hogy megtanítsák az ő keserű mesterségükre és pénzt kerestessenek vele, szertekóborolván az országban.

Az eltűnt leány anyja kétségbeesésében már nem tudott mihez folyamodni; csaknem megőrült kis leánykája sorsa feletti kétségbeesésében, mert arra gondolt, hogy a rabló komédiások kiszurják ártatlan gyermeke szeméit és így szorítják szomorú kenyérkeresetre.

A leány eltűnése idején azonban senki sem tudott arról, hogy itt vándorkomédiások jártak volna. Egyáltalában nem volt semmi nyom, a mely a titokzatos eltűnésnek a legcsekélyebb részét is világossá tette volna.

Végre is nem tehetett mást a rendőrség, mint elrendelte az eltűnt leányka körözését s aztán elfelejtették az egész esetet.

Csak az édes anyja nem felejtette el az ő eltűnt kis leánykáját. Nem jött Pécsre egyetlen komédiás társaság sem, akár vásárra, akár hosszabb időre, hogy ne járt volna ő ott és ne kutatott, keresett volna eltűnt leánykája után.

Minden kutatása hiába való volt azonban, egészen a múlt hétig, mikor egyszerre egész véletlenül, hirt hallott eltűnt leánykája felől.

Egy napon ugyanis beállított az udvarba, a hol laknak Stendlék, egy tizenöt-tizenhat éves gyerek. Elyűtt és olyan furcsa volt a ruha rajta! Zsíros sipkája, mint a komédiás zenekaroké; kabátja sárga rézgombos és fecskefarku; rövid nadrágja alól piszkos, piros színű harisnya viritott ki a cipőből.

Mikor az anyja meglátta, nyomban arra gondolt, hogy a gyerek valami kóbor komédiás s még durván ki akarta utasítani. Egyszerre azonban gondolt valamit s mivel az elkényszeredett gyerek egy kis alamizsnát kért, hát adott is neki.

És kikérdezte, hogy kicsoda és hová való.

A fiú erre elmondta, hogy nem tudja, hová való, azt sem, kik voltak szülei; mert ő, mióta eszével él, mindig vándorkomédiásoknál van, a kik úgy rabolhatták el a szüleitől. Legutoljára egy pécsi illetőségű komédiás főnök társaságában volt s onnan szökött meg, mert megunt a nagy nyomort és az ütlegeket, melyeket el kellett szenvednie.

Stendl Jánosné erre megkérdezte a fiút, hogy nincs-e ott a komédiásoknál más ilyen lopott gyermek is.

— De bizony van. Egy hét éves kis leány, felelt a fiú.

— Hét éves kis leány! Hiszen az az én Annám! Az is hét éves volna most és azt is . . . igen, igen . . . azt is a kóbor komédiások rabolták el!

Kiáltott fel az anyja, a ki aztán nem tudott eleget kérdezősködni a fiutól a leány felől és mindjobban meggyőződött, hogy az a leány az ő három év előtt eltűnt Annuskája. A legerősebb tanubizonyságot akkor nyerte, mikor a fiutól a leány különös ismertető-jelei után kérdezősködött s az elmondta, hogy a leány jobb térde alatt a belső csuklónál egy forradásos seb van. Ilyen ismertető jele volt a kis Stendl Annának is!

Az asszony örömeiben nem gondolt arra, hogy a fiút magánál tartsa. Egyenesen szaladt, hogy bejelentse az esetet a rendőrségnél és ezalatt a fiúnak nyoma veszett.

Hanem pár napi keresés után most rá akadtak. És a rendőrségen aztán elmondta, hogy ő Krausz nevezetű akrobata-igazgató truppjától szökött meg, a melyik most So mogyegye községeit járja sorra és csakugyan van a komédiások között egy hét éves kisleány, a ki mindenben hasonlít Stendl Jánosné eltűnt Anna leányához.

S ebben a dologban csak az az érdekes, hogy az illető, mint pécsi illetőségű, évenként itt volt Pécsen a rendőrségnél, hogy itt engedélyt meghosszabbíthassa.

És itt volt azelőtt pár héttel is, hogy mindezek a régen elfelejtett titokzatos eltűnés ügyében most nyilvánosságra jöttek. Itt volt és engedélyt meghosszabítását kérve, még azt is bejelentette, hogy az engedélyt hová hűdjék utána.

Mindezek után nem volt más teendő, mint hogy holtartózkodási helyét kipuhatolják.

Ez iránt folyt már a nyomozás két nap óta. A budaikülvárosban ismét napirendre került az eltűnt leány ügye s mindenki türelmetlenül várta, hogy mi lesz a dolog vége.

A rendőrség sürgönyözött a somogy megyei csendőrsőknek, hogy Krauszt tartóztassák le s e sürgönyre ma délelőtt 10 órakor meg is érkezett a válasz a nagyatádi csendőrségtől, hogy a komédiás truppjával odaér-

kezett. Krauszt letartóztatták ma reggel és ide fogják kísérni Pécsre a rendőrkapitánysághoz.

Ennyiben áll most a komédiások által elrabolt leányka ügye. Ha Krauszt a rendőrség átveszi, majd csak akkor tűnik ki kihallgatása során, hogy nála van-e a kis Stendl Anna és ha igen, hogyan került hozzá? Ők rabolták-e el ezelőtt három évvel, vagy más komédiás trupptól vette meg? S viszont ha ők voltak a gyermekrablók, náluk van-e még a leány?! Mindenesetre érdekes lesz, ha kiderülnek a három év előtt történt gyermekrablásnak titokzatos részletei s örvendetes, ha a gyermekétől megfosztott anyja visszakapja elrabolt leányát!

Napirend 1898. február 19-én.

Naptár: szombat, febr. 19. — Róm. kath.: Zsuzsánna. — Prot.: Zsuzsánna. — Görög-kel. (febr. 7.) Konrad. — Zsidó: S. Mispatim. — Nap két 6 óra 44 perckor; nyugszik 5 óra 12 perckor. — Hold két 5 óra 52 perckor reggel; nyugszik délután 3 óra 46 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet helyenkint csapadék nélkül.

Katholikus Kőr táncestélye saját helyiségében. Polgári Kaszinó estélye saját helyiségében. Tűzoltók bálja a Vigadóban. Színház: Aubryné asszony elvele; színmű, itt először.

— (Katonai rekviem.) Ma reggel 8 órakor a belvárosi plebániatemplomban rekviem volt Albrecht főhercegnek, a 44-ik gyalogezred volt ezredtulajdonosának, lelkiüdvéért. A rekviemet Magenheimer József, plébános mondta s megjelent azon az 52-ik és 44-ik gyalogezred egész tisztikara s a 44-ik ezred legénysége is kirukkolt s a templom-előtti téren állt fel. Mire alatt a 44-ik gyalogezred zenekara játszott s a misén igen nagy előkelő közönség is vett részt. Ma, mint Albrecht főherceg halálának évfordulója alkalmából, a 44-ik gyalogezrednek egy küldöttsége ment Bécsbe, hogy ott a volt ezredtulajdonos sirjára elhelyezze az ezred koszoruját.

— (Névmagyarosítás.) Kiskoru Kohn Márk, devecseri illetőségű, pécsi lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Antalra magyarosította.

— (Távirtda Pellérd.) A kereskedelmi miniszter a m. kir. államvasutaknak Baranyavármegyében fekvő Pellérd állomását állami és magántáviratok kezelésére felhatalmazta.

— (Az osztálysorsjáték húzása.) Az osztálysorsjáték húzása tegnap folyt és ma ért véget a következő főbb eredményekkel: Százezer koronát nyert az 52528, harmincezer koronát a 35465, huszezer koronát a 8147, tizezer koronát a 81607, ötezer koronát a 85061, 58881, kétezer koronát a 18100, 59614, 87588, ezer koronát a 14233, 84733, 80697, ötszáz koronát a 60451, 3182, 28167, 59971, 33757, 83372, 14190, 96345, 69900, 27675, 89295, 92969, 68363, 51198, 61232, 84976, 39341, 32373, 44047, 60095, 65074, 62369, 50865, számu sorsjegy.

— (Szegény tanulók segélyezése.) Az országos Vöröskereszt-egylet dombovári fiókja az ottani róm. kath. népiskola szegény sorsu tanulóinak felségélyezésére 25 frtot adományozott. Az adományért lapunk utján is köszönetet mond az iskolai tanítótestület.

— (Feljelentett anyakönyvvezető.) Mint dárdai levelezőnk írja, Tomayer János, laskói anyakönyvvezetőnél, a csendőr-

ség egy kétszövű vadászfegyvert kobozott el, mert nem volt fegyvertartási engedélye. Továbbá vadászengevény nélkül való vadászatért is feljelentették a pécsi pénzügyigazgatóságnak nevezett anyakönyvvezetőt, a ki a laskói határban — Kiss István, községi bíró és Dankos István esküdt szerint — gyakrabban vadászott, bár vadászati engedélye nem volt.

— **(Felsült izgatók.)** A szocialista izgatók a dárdai járás Laskó községében is megpróbálkoztak a nép félrevezetésével. Itt azonban hatalmasan felsültek, mert mikor izgatásaik hírére a csendőrség tapintatosan figyelmeztette a népet, hogy ne hallgassanak a bujtogatókra, a kik csak bajba keverik őket és katonaságot hozatnak a nyakukra, mint Darázon és Hercegmárokon — a derék laskóiak elhatározták, hogy nem engednek be többé szocialistát a községbe s erre névalírásukkal is kötelezték egymás közt magukat. És a szocialista izgatók hiába mennek Laskóra, kinézik őket a községből.

— **(Farsangi bucsuztató.)** Bar. Szentistvánon f. hó 20-án (vasárnap) fényesnek ígérkező táncmulatsággal bucsuztatják el a farsangot. A mulatságra igen sok vendéget várnak Dárdáról és Siklósról is s a zenét a siklósi első zenekar fogja szolgáltatni.

— **(A Pécsi Dalárda)** folyó hó 22-én, hushagyó kedden, a Vigadóban táncal egybekötött dalestélyt rendez. Az estély műsora a következő: 1. Magyar népdalok. Férfikarra alkalmazta Köppel Ferenc. — 2. Szerelemből. Polka française, Strauss Edétől. — 3. A két süket; kettős kuplé. — 4. Mi minden van az újságban? Férfi négyes, Böhme M.-től. — 5. Rejtett morál a francia négyes figurái közt. Férfikar, Engelsbergtől. — 6. Napi események; szóló-kuplé. — 7. A híres Udeleny négyes fellépése. Férfi négyes, Mögele F.-től. — 8. A Balaton taván. Keringő férfikarra; ifj. Fahrbach Fülöptől. A tánchoz a zenét Farkas Sándor zenekara szolgáltatja. Kezdeté 8 órakor. Belépti-díj előreváltva: személyenkint 1 frt, este a pénztárnál 1 frt 20 kr. Jegyek előre válthatók Domján Izidor (ezelőtt Weidinger) könyvkereskedésében.

— **(Három bál.)** A farsang utolsó hetét holnap estére három táncmulatság fejezi be városunkban. Holnap tartja a *Katholikus kör* saját helyiségében e farsangban egyetlen mulatságát, mely hogy rendkívül látogatott és igen lényes lesz: arról a kör eddigi mulatságainak nagy sikere kezeskedik. Holnap estére rendezi az önkéntes *tüzoltó-egyesület* is táncmulatságát a Vigadóban, a mely szintén igen sikerültnek ígérkezik. Végre a *Polgári kaszinó* is holnap tartja e szezonban utolsó farsangi estélyét tagjai részére.

— **(Tolvaj asszonyok.)** Erős György, málomi lakosnak, udvarából egy éjjel egy híján épen husz darab tyukot loptak el. Mint a vizsgálat kiderítette, a tolvaj két özvegyasszony volt, még pedig özv. Szivos Györgyné és özv. Légrádi Mátyásné, a kik beismerték tettüket s azt is, hogy a lopott tyukokat a pécsi piacon adták el. A tolvaj asszonyokat feljelentették a pécsi járásbírósnak.

— **(A szenesember szerencsétlensége.)** Brunner András, Rácváros 5. szám alatti lakos, tegnap estefelé a kisgyűd-utcán szenet árulva ment végig kocsijával. Közben leszállt és a 23. számú házba egy kosár szenet vitt be. Mikor kijött és az utca közepén fel akart ülni a kocsira, egyszerre neki ugrott egy kutya és a lábikrájába hara-

pott. Az eb erre elfutott s nem is tudja, hogy kié volt és hova való. A megharapott ember sebet Tolnai Vilmos dr., tisztiorvos égette ki és kötözte be s most csak az a kérdés, hogy a kutya nem volt-e veszett, mert ha az volt, akkor a szerencsétlenül járt szenes embernek fel kell mennie Budapestre a Högyes-intézetbe beoltás végett.

— **(Herzenberger József polgári bálja a Vigadóban.)** Nem olyan nagy számú közönsége volt ennek a mulatságnak, mint megérdemelte volna, pedig Herzenberger leleményessége és iparkodása eléggé ismeretes, hogy mindent elkövet arra, miszerint az általa rendezett mulatságokon megjelenők minél élvezetesebben töltsék az időt. Természetes, hogy így volt ez tegnap este is és azok, a kik eljöttek a Vigadóba, örömmel táncoltak az ügyesen feldiszipált teremben, kellemesen lepték meg őket a csinos táncrendek és a versenytáncok, melyeket mindenki érdeklődéssel várt, élénk izgatottságba hozták az összes táncosokat és táncosnőket s mazurkánál diadalkapu volt felállítva a terem egyik oldalán, rajta egy ébresztő óra s a mint a párok átforgtak alatta, egyszerre csak felhangzott a csengő szava és az éppen akkor ott táncoló pár, Braun Magda és Stürtzer Ágoston kapták a díjat, egy csinos peluche papirtárcát illetve két üveg pezsgőt. Ugyanily díjak voltak kifizetve a legjobb csárdást táncoló pár részére is s itt Sebők Anna és Steiner Imrénének ítéltek azt oda. Szóval ha nem is nagyon sokan voltak, de annál kedélyesebben töltötték az időt a tegnapi polgárbálon megjelentek, kik közül a táncosnők névsorát a következőleg állítottuk össze: Auguszt Gizzella, Acsay Gábris, Braun nőv., Baumholcer nőv., Fischer nőv., Freiszt Irma, Györkös Johanna, Gantner Anna, Göndör Aranka, Innek nőv., Köpft Anna, Kheil nőv., László nőv., Löwy Janka, May Ilona, Ortner Mariska, Pécer Gizella, Ruzsvurm Valeria, Schiffer nőv., Loos Margit, Vugrencsics Giza.

— **(A hullaház tolvaja.)** Csehi községben az ottani temetőben levő hullaház ajtaját egyik reggelre feltörték. A hullaházból eltűnt az a két szék, melyre a koporsókat szokás rátenni. A nyomozás során a székeket Végi János ivándárdai pusztai lakosnál találták meg, a ki be is ismerte, hogy ő követte el a hullaházba a betörést. A betörő ellen megtették a feljelentést a siklósi járásbírósnak.

— **(A koldus halála.)** A Rigoderuton még szerdán reggel egy öreg embert találtak, önkivületi állapotban. Feltették egy kocsi és a rendőrség beszállította a kórházba. De az öreg ember még az uton meghalt s minthogy halottat a városi köz-kórházba nem szoktak felvenni, a kocsinak vissza kellett fordulnia s kivitték az öreg embert a budai külvárosi temető hullaházába. Mivel nem tudták a kiletét, az eltemetésével is várni kellett s tegnap aztán felismerte egyik rokona, hogy az illető Peti József, a ki öregségére koldulásból élt. Ilyen utján érte utol a hatvanöt éves embert a végelgyengülés és okozta hirtelen halálát. Az öreg koldust ma temették el a város költségére a temető hullaházából.

— **(Oratorium Pécsen.)** Ciglányi Béla, kir. ítélőtáblai bíró, a pécsi Zenekedvelők Egyesületének elnöke a zene barátaihoz a következő felhívást bocsájtotta ki: „Felhívás a zene barátaihoz. Ismét szövetkezve állnak Pécs zenei testületei, hogy egy halhatatlan mester remekének adjanak életet, terjeszszék a zene világosságát s töltsék meg való gyönyörrel hallgatóik lelkét. Az így egyesült erő-

nek sikerült már a legújabb időben a Mendelssohn »Walpurgis-éj«, a Rossini »Stabat Mater«, a Wagner »Tannhäuser« egyes részei és csak tavaly a »Verdi Requiem« nagyarányú műveinek előadása. Most pedig Haydn »Jahreszeiten« oratoriumának, magyar szöveggel »Évszakok« cím alatt, a műbőz méltó bemutatására fogtak össze: 1. a »Pécsi Zenekedvelők Egyesülete«, mely a rendezést vette kezébe; 2. a »Pécsi Dalárda«, mint férfi énekkar; 3. a »Pécsi Műkedvelő Énektársaság«, mint női énekkar; 4. az Albrecht főherceg nevét viselő 44. számú cs. és kir. gyalogezred zenekara az egyesület zenekarával, mint orchester; összesen száz énekes és hetven zenész. Az Oratorium előadása 1898. évi március 9-én esti 8 órakor lesz a pécsi Nemzeti Színházban. Ez a nap a Verdi Requiem múlt évi előadásának évforduló napja, melyet zenei ünneppé avatott a messze tájokról Pécsre sereglett közönség óriási lelkesedése. Lipcséből, Bécsből, Budapestről, hazánk távoli vidékeiről jöttek vendégek a hatalmas művet meghallgatni s csodálattal, elragadtatással szemlélték ugy a közreműködők taborát, mint az előadás tökéletességét; a sajtó a közönséggel egyértelemben nyilatkozott, hogy »ehhez hasonlót csak fővárosok mutathatnak fel.« A »Requiem«-et rendező »Pécsi Dalárda« hálából azt határozta, s ezt a többi testületek is magukévá tették, hogy március 9-ik napját minden évben nagy-szabású mű előadásával fogják megünnepelni. Most erre a célra Haydn-nak négy részből álló Oratoriumát szemelték ki, melyet a vidéken még sehol sem adtak elő. (Bécsben az idén, január hó 15-én mutatták be e művet az udvar jelenléteben.) Az ezekben vázolt előzmények után tiszteletteljes bizalommal, a legkiterjedtebb mérvben kérjük fel az egész ország közönségét s a hazai egész sajtót, méltóztassanak figyelmüket ismét Pécsre irányozni s Haydn Oratoriumának előadását látogatásukkal megtisztelni. Mi bizonyára a tőlünk telhető legjobbat fogjuk nyújtani. Magát a művet ezuttal ismertetni fölöslegesnek mutatkozik, mert a kinyomatott szöveggel minden látogató a színháznál (díjtalanul) megkapja. A vidéki t. közönség méltóztassék jegyek iránt alulírt igazgatóhoz fordulni, a ki a pénznek utalványon való beküldése után a megrendelt jegyet postafordultával bérmentve meg fogja küldeni. Helyben pedig Domján I. ur könyv-és zeneműkereskedésében (Széchenyi-tér) már kaphatók jegyek. A »Pécsi Zenekedvelők Egyesülete« és a »Pécsi Dalárda« t. pártoló tagjai és ezek hozzátartozói, ugy a »Pécsi Műkedvelő Énektársaság« t. tagjainak hozzátartozói a páholyokra és földszinti ülőhelyekre nézve, a helyárak egyharmadának kedvezményében részesülnek. Helyek ára: Páholy 12 frt, (tagoknak 8 frt), földszinti ülőhely 3 frt, (tagoknak 2 frt), II. emeleti zártszék az 1. és 2. sorban 80 kr., a többi sorokban 50 kr., földszinti állóhely 50 kr., II. emeleti állóhely 20 kr. A részletekről a falragaszok és programok adnak értesítést.»

— **(Megcsipett betörő.)** Richter Ferenc, mohácsi óras üzletébe egyik éjjel egy jómadár be akart törni. Azonban az őrző megcsipette a betörőt és letartóztatta. Az elfogott betörő Molnár András, székesfehérvári illetőségű csavargó, a ki most a börtönben várja büntetését.

— (**A nádégetés vége.**) *Ehr* József és *Stefanovics* János, mohácsi lakosok, kimentek a mohácsi szigetre és ott egy nádas területet meggyújtottak, hogy ne legyen bajuk a nád kivágásával. Le is égett a nád tövéig, de a tűz belekapott *Vlassits* József bérlőnek a közelben levő szalmakazlai egyikébe és azt is elhamvasztotta. A gondatlan emberek csak a vizsgálat során ismerték be, hogy a tűz az ő vigyázatlanságuk folytán támadt s ők okozták a tulajdonos kárát, a ki feljelentette őket tűzvész okozása miatt a mohácsi járásbírósnál.

— (**Véres tréfa.**) *Lung* János, karancsi fiatal legényember tréfából ráfogott egy revolvert *Gipta* Franciska nevű leányismerősére. A tréfa vérezen végződött, mert a revolver elsült és a lövés a leányt arcán találta. Szerencsére csak vaktöltés volt a revolverben, de így is összeégett a leány arca s most ott-hon betegen fekszik.

— (**Jóváhagyott alapszabályok.**) A pálfai polgári olvasóközösség alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— (**A ki köveket lop.**) *Blau* Rezső, mohácsi vállalkozó, a ki a dárdai járás közutaira a kavicsot szállítja, jelentést tett a dárdai csendőrségnek, hogy megtörés céljából az utakra hordott kövekből valaki harminc darabot ellopott az éjszaka leple alatt. A nyomozás során *Cserni* FABIÁN, laskafalui lakosnál, az istálló falába már beillesztve találták meg az ellopott köveket s mivel az nem tudta

igazolni, hogy a köveket honnan szerezte, feljelentették lopás miatt a dárdai járásbírósnál.

Művészet, irodalom.

○ **A bűvös vadász.** Ismét operai előadásban volt részünk tegnap s bár nagyon messze járt az igazságtól a színlap, a mikor azt hirdette, hogy ez az opera »itt először» megy, mert adták biz azt itt már a negyvenes években s legutóbb a hetvenes években is többször, a közönség mégis egészen megtöltötte a nézőteret, a miben persze közönségünk zenekedvelése mellett oroszánrésze *Odry* Lehel és *Taky* Gyula felléptének volt, bár egyiküknek sem jutott a darabban valami kiváló szerep. Maga a darab is túlélte már magát, mert a német romantikus iskola napja már régen leáldozott s a régi landleres érzélgősséget leszorította Wagner erőteljes hangfestése. Nem is volt képes az előadás közönségünket amugy istenigazában felmelegíteni, pedig úgy az egyes szereplők alakítása, mint az összjáték s a rendezés alig hagyott fenn valami kívánni valót. *Odry* Lehel Gáspár szerepében hogy tökéletesen nyújtott, mondanunk sem kell. Az az ércesen csengő, tömör hang, az a művészi tökéleteségű játék, a melynek egy személyben való egyesülése oly isteni adománya ennek a nagy művésznek, tegnap is teljes erejében érvényesült s lelkesítőleg hatott nemcsak a hallgató közönségre, de a játszó környezetre is. — *Leopold* Franciskának azonban nem volt ez uttal szerencsés estéje. Még hangjának ércét sem csillogtatta oly művészettel, mint például *Faust* Margarétájában, pedig lett volna rá alkalma itt is. Így a második felvonásbeli ablakáría, a mely egyik leghatásosabb részlete a

darabnak s rendesen magával szokta ragadni a hallgatóságot, tegnap nagyon is elmosódott. *Liget* Mari, bár csak epizodszerepe volt, már inkább villanyozta fel a közönséget s többször tapsokra is ragadta azt. — Határozottan jó volt *Perényi* Max szerepében; kellemesen és erőteljesen csengett hatalmas tenorja és játéka is megfelelő volt. Nála minden tekintetben öröndetes haladást konstatálhatunk. — *Taky* Gyula a remete szerepében kitűnően énekelt, sőt játéka is teljesen kielégítette a hozzáfűzött igényeket, úgy, hogy szereplésére bátran alkalmazhatunk műkedvelőkkel szemben szokatlan magasabb mértéket is. Kedves meglepetésül szolgált *Réthy* Lina és *Némethy* Gizella szereplése a karban, kik a negyedik felvonásbeli koszorudalt gyönyörűen énekelték. — A karok különben is szabatosan működtek s ezt el kell ismernünk a zenekarról is, a mi minden esetre *Békéssy* Ferenc karmester ügybuzgó fáradozásának és szakszerű vezetésének az érdeme. A harmadik felvonásbeli farkasbarlang látványosságai, már a mennyiben ez a mi szűk színpadunkon lehetséges, igen jól sikerültek s a közönség ki is tapsolta értük *Faludi* Károlyt, a színházi festőt.

Farsangi naptár.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye. — Pécsvaradi ifjak álarcosbálja. — Kath kör táncestélye. — Pécsi tűzoltók bálja a Vigadóban.

Február 20. Polgári Daloskör bolondestélye a Vigadóban.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

dékkal volt iránta. Ha már sehogysem tudta kikapós természetét megzabolázni, akkor kötelessége lett volna, (lásd a Tiszta erkölcs tankönyvében a VII. fejezet B. szakaszának 3. pontját) hogy szakítson vele.

Oh ti napfénytkerülő vakondok, maradjatok csak a vackotokban és ott tiltakozzatok az ellen, hogy milyen kihívó színpompában büszkélkednek a mező vadvirágai és milyen botrányos csendháborítást követnek el az ég madarai. Ti bambái a tisztességnek, mit ismeritek ti Máriát! Könnyűszárnyu pillangó ő, akit csalogatnak a kert tarka-barka, kényeskedő virágai: »Jőjj hozzám, szép pillangó, hozzám gyere te édes, te drága!« És csak egy virág az, amelyiknek egész szerelmét odaadja, fenyegeti: »Ne higgy nekem, te kis bohó lipé. Rád unok, nem is sokára és akkor elkergetlek magamtól.«

Hogy micsoda titkos reménykedést táplált Mária mégis a szíve valamelyik zugolyában, ma sem tudom. De tudom, hogy beszélni nem mert erről és hogy maga előtt sem merte bevallani, hogy a jövő szép rózsáját ápolja titokban. Megöli-e a dér, vagy kinyíl majd pünkösdre?

XXXVI.

Istentelen iróemberek mondják: szép, mint a bűn. Én nem vagyok Istentagadó és nem adok nekik igazat.

A bűn rút. Az arca el van torzulva, az ajaka vértelen, a kezei reszketnek, a sötétben lopózik csak az emberek közé, gyáva a tekintete, bűzös a lehelete és megöli az életnek minden örömvirágát.

kemény beszédemet és szégyelvén gyöngeségét, könyörgött, ne taszítanám el magamtól.

És én megbocsájtottam Máriának, de a szívem boszut forralt a szemtelen kérő ellen.

XXXIII.

Mária, én szép Máriám, köszönöm a hozzám való kutya-hűségedet. Köszönöm, hogy a megpróbáltatás nehéz napjaiban megmutattad, hogy állhatatos tudsz maradni.

Nem törődöttél annak az embernek fenyegetőzésével, nem félted haragját, nem ámitott el a hizelkedése. Az enyém voltál, de azért játszottál vele. Bántott-e a kétség, a lelkifurdalás, így játszván ki a gyárcs urat? Igen, igen, de csak ha távol voltál tőlem. Sokat beszéltek erről a leveleid, könyörögtél, hogy bocsássalak el, vagy hogy parancsoljam meg neked: üzzed el magadtól azt a másikat.

De ha a fejed az ölembe hajtottad, akkor elröppent minden kétség, félelem a szivecskédből. Jó volt itt neked, biztos hely, ahol megvéd minden ellen a szerelem hatalma. Egyedül voltunk, együtt voltunk, mit törődünk mi az egész világgal. Hadd ujongjanak, zokogjanak, panaszkodjanak és nevéssenek az emberek, minket ugyan meg nem zavar az ő zajongásuk. Itt, a boldogság szigetének földdarabján éltünk.

De milyen szomorú is voltál, valahányszor bucsuztál tőlem. Milyen fájdalmasan néztél reám, mennyi szemrehányás volt a tekintetedben!

Miért is nem kértelek akkor, hogy maradj?

Hiszen nem tudtam azt az édes titkot, a mit még

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 18-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén napirend előtt Kossuth Ferenc, pártja nevében, tiltakozott Rohoncy Gedeon vádja ellen. A függetlenségi pártnak sohasem volt pártkasszája, és a tagdíjakból befolyt pénze, amit ügykezelésre és postaköltségre fordítottak.

Rohoncy Gedeon mosakodni iparkodott. Ő nem a három millió miatt lépett ki a szabadelvű pártból, mert a három millió közgazdaságilag nem is volt káros, hiszen a választók között osztatott szét. Különben akkor a függetlenségieknek Justh Gyula volt az elnökük.

Kossuth Ferenc erre kijelenti, hogy ő nem képviselői, hanem pártkasszákról beszélt. Ujból fenntartja állítását.

Bánffy Dezső báró, miniszterelnök, nem érti, mit akarnak? Hiszen Rohoncy is csak hallomás után beszélt. Tiltakozik a címeladások pletykája ellen. A kitüntetettek érdemes férfiak voltak; köztük Rákosi Jenő is, ki most lapjában feszegeti az alaptalan vádakat. Különben Polónyi is elismerte annak idején, hogy a függetlenségi pártnak volt kasszája.

Polónyi Géza kijelenti, hogy ő mondta ugyan, hogy van ugyan pártkasszájuk, de a választási költségre egy krajcárjuk sem volt, a mi más, mint három milliós lélekvásárlás, a mit majd szóba hoznak a Házban.

Nagy zaj támadt erre, mire Rohoncy Gedeon állt fel s arról beszélt, hogy nem emlékszik, hogy ő a címek eladásáról beszélt volna.

Szavait balfelől nagy zaj követte s ezután áttértek a közoktatási tárca költségvetésére, melyhez Jurics Mihály, Szóts Pál és Városv Gyula szóltak hozzá.

TÁVIRATOK.

— Zola az esküdtsek előtt. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szenzációs fordulatot vett tegnap Zola Emil pörének tárgyalása. A tárgyalás végén Pellieux tábornok egyszerre csak maga jelentkezett kihallgatásra, kinyilatkoztatva, hogy megunta a sötétséget, beszélni akar. Elmondta, hogy látta a Dreyfuss bűnösségét feltétlenül bizonyító iratot. Kezében volt egy jegyzék, az, a melyben ez állt:

— Ne beszéljen soha arról az összekötetéről, melyben ezzel a zsidóval állunk.

A névaláírás nélküli jegyzékhez egy névjegy volt csatolva, melyen bizonyos megbeszélte jel állt; ugyanolyan, a milyen az iraton volt. Hivatkozik Boisdeffre tábornokra, ki megerősítheti vallomását.

Pellieux vallomása óriási szenzációt keltett. Laborie felkiáltott:

— Ime, tehát egy második titkos levél is van! Esküdt urak láthatják, hogy a Dreyfuss-per revíziója magától előtérbe lép. Csak így akadályozható meg az országban mindjobban terjedő izgalom. Mutassák meg nekünk ezt az iratot, még hogyha bűnös is Dreyfuss. Ha háboru lesz is a következménye: ilyen katonákkal, mint ön. tábornok ur, nem félünk a háborútól!

Az elnök erre Esterházy-Walsint

szólítja, a ki sápadtan jön elő, de Laborie közbekiált:

— Nem kell addig beszélnie, míg Boisdeffre tábornok nyilatkozatait nem halljuk!

Ekkor a társaság meglepetten távozott és mondják, hogy Pellieux nyilatkozata Billet hadügyminiszter állásába fog kerülni.

A „Neues Wiener Tagblatt” szerint a legutóbbi bécsi udvari ebéden királyunk hangosan így szólt volna Sternberg báróhoz:

— Kétségtelen, hogy Dreyfuss ártatlan!

— Bányalég-robbanás. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bochumban ma reggelig hetvennégy halottat huztak ki a „Korolina-Glück” nevű tárnából, hol bányalégrobbanás történt. A kórházba szállított sebesültek közül is már huszonegy halt meg.

— Rohoncy Gedeon ügye. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kossuth-párt tegnapi értekezletén háromtagu bizottságot küldött ki Rohoncy Gedeon ügyében a többi ellenzéki pártokkal leendő egyöntetű akció végett. A mi Rohoncy Gedeon válaszára vonatkozó vádjait illeti, elhatározták, hogy azokat visszautasítják és e tárgyban napirend előtt a képviselőház ülésén felszólalnak.

— Március 15. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kossuth-párt

előttem is rejtegetett a szíve, a melyet te már akkor gyanítottál és a nehéz órákban megerősítette a lelkedet.

Csak azt tudtam, hogy király vagyok, nagyon gazdag uralkodó. Királya a te szerelmednek és uralkodom a te édes lényed fölött. Megcsókolhattalak, megtaposhattalak, de azért hű voltál hozzám.

XXXIV.

Egyszer volt, hol nem volt, késő este volt, mikor egy szálloda mellett elsétáltam. Az első emelete fényesen ki volt világítva és víg muzsika hangzott az utcára.

Hirtelen eszembe jutott, hogy Mária már a bálba ígérkezett és hogy éppen itt tartják meg azt a mulatságot. Tehát a táncolók forgatagában van és bizonyosan a gyárosa ölelgeti nagy büszkén az egész világ előtt, hogy mindenkinek lássák, ime: Mária az övé.

Őrizkedj tőlem most barátocskám. A leszámolás órája ütött, mivelhogy te nem akartad elismerni, hogy Mária csak másodsorban a tied.

Betérek a kávéházba, tintát, papírt hozatok és irom: „Nem akarom, hogy tovább is veled légy. Tettesd, hogy beteg vagy és jöjj hozzám, mert beteggé tesz a vágyakozás utánad. Ha szívből szeretsz, akkor eljössz hozzám.”

Egy szolga megígérte, pénzért és szép szóért, hogy a levelet észrevétlenül Mária kezébe csusztatja. Én pedig mentem haza.

Diszesítettem a szobát. Nem nyugtalankodom, mert hiszen nincs okom, hogy kételkedjem Máriaiban. Ő nem fog engem cserben hagyni. Alig készültem el az apró

előkészületekkel, már kocsizörgést hallok a ház előtt. Egy fehér ruhás nő szállt ki a hintóból.

Mária előttem áll; a kezét dobogó szívére szorítja, olyan szép, mint egy álomkép. Mint a habokban született nimfa. És a fehér ruha rajta is olyan, mint a habruha, puha, oly sűrű és mégis áttetsző a szövetje és olyan légies, hogy félő, mintha az első érintésre lehullana szobor-termetéről. Igen, olyan az egész, mint egy tündéri álomkép. Mária maga is úgy találja, mintha csak álmodnék. Csodálkozva, mosolyogva néz körül és mondja, alig tudja elhinni, hogy csakugyan itt van, nálam. Semmit sem tud, csak azt, hogy olvasta levelem és hogy egy magasabb erő parancsolta neki, hagyjon ott fényt, vigaszt, tánczenét, mindent. — — —

Mikor Mária eltávozott tőlem, kinyitottam szobám ablakát és tele tüdővel szívtam be a téli éjszaka nyers, nyirkos levegőjét. A világos égbolton minden csillag ragyog, mintha ott fen is nagy ünnep volna. Felkacagok a vigadók közé: és ha az angyalok karával táncolna is Mária, mégis hozzám kényszeríti őt az én parancs-zavam.

XXXV.

Már látom az erkölcs nagyképű lesipuskásait, amint jönnek, a pápaszem az orrukra csuszott, a zsebükből kikandikál a szakaszokba szedett morál és hosszú megfontolás után kiállítják Máriaanak a bizonyítványt, hogy rossz leány.

Hogyan is bánhatott ilyen csuful — mondják például — azzal a derék gyárossal, aki becsületes szán-

tegnap esti értekezletén elhatározta, hogy 48-nak felszázados ünnepét március 15-én üli meg és nem április 14-én, mely alatt mindenki a detronizáció évfordulóját érti. Az ünnep alkalmával a párt manifesztumot bocsájt ki a néphez.

— **Stefánia betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stefánia özvegy trónörökösne láza az éjjel emelkedett. Állandóan virrasztanak mellette.

— **Pázmány afférjei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pázmány Dénesnek ma Tina di Lorenzo miatt két párbaja is lesz. Az olasz kolónia egy tagján kívül gróf Keglevich Istvánt, a Vigszínház igazgatóját, is provokáltatta. A Falconival vivandó párbaj ügyében tegnap este a fegyverbíró az határozta, hogy Pázmány orvosilag megvizsgáltassék, hogy mehet-e kardpárbajra. Az orvos kijelentette, hogy nem; mert sántasága akadályozza. Ma délben kellett volna a pisztolypárbajnak meglenne, de Pázmány — tekintve a párbaj súlyos feltételeit — halasztást kért végrendelete elkészítésére.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Köhögésben szenvedőknek.

1000-nél több elismerő nyilatkozat bizonyítja a

KAISER-féle mell-bonbon

kitünőségét, gyors és biztos hatását köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen. Legkitünőbb különlegessége Ausztria, Németország és Svájcznak.

Kapható 10 és 20 kros csomagokban. Raktár Pécsen: **Benczenleitner Sándor** cukrászdájában.

KORCSMA

bérbeadó.

A pécsi határban, a szabolcsi országon levő

„NEFELEJTS“ csárda,

mely 6 szoba, 4 konyha és 3 kamarából áll s jelenleg a korcsma-helyiségen kívül 120 frt házbért jövedelmez, folyó évi május hó 1-től bérbeadó.

Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

A Dr. EGGER-féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismervé, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectió ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges be-
 küldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr.
 Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

5510. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Özv. Imhof Jánosné szül. Heisz Borbála végrehajthatónak, Gungl Ádám végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. jbiróság területén levő, Nádásd község és határában fekvő, a nádásdi 130. sz. betétben Gungl Ádám nevében álló A. I. 1—12. rendsz. alatt felvett zsellér birtokra 359 frt; az A. II. 1—2 rendsz. alatt felvett legelő és erdő illetőségre 25 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi február hó 24. napján d. e. 10 órakor Nádásd községben a jegyzői irodában megtartandó nyílt árverésen a megállapított kikiáltási áron vltul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1897. évi november hó 6. napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Schill

kir. jbiró.

252. számhoz.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék mint csődbírósnak 1898. évi 1241. sz. végzésével, Dr. Pintér József tömeggondnok, ügyvéd által képviselt és vagyonbukott Neuvirth Lajos csődügyében elrendelt leltározás folytán zár alá vett 546 frt 60 krra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi bíróság 2155. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán Pécsen Siklósi-országut II. sz. a. leendő megtartására határidőül 1898. évi február hó 21. napján d. u. 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróság zár alá vett és a csődtömeghez tartozó szappanárak, edények s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Pécsen, 1898. évi február hó 14. napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátrortábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kapsot

igen jutányosan ad el,

esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsen. Szigeti-országut 33. sz.

KÖHÖGÉS,

rekedtég és elnyájkasodás ellen a legjobb hatású szer a RÉTHY-féle

pemetefü-cukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 ft 50 kr-ért bérmentve küld.

Réthy Béla

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

Réthy Béla
gyógyszerész

!!! HALLATLAN !!!

189 diszes tárgy

csak 1 frt 90 krajczár.

- 1 csinos aranyozott óra 3 évi jótállás mellett.
- 1 diszes szivartárca.
- 1 finom köszörült tükör tokban.
- 1 jegyzőkönyv angol vászonba kötve.
- 1 g rnitura kézelőgomb első minőségű double aranyból
- 1 inggomb " " " "
- 1 igen hasznos író garnitúra.
- 1 finom illatu mosdó szappan.
- 1 elegáns óralánc csinos joutjouval.
- 72 igen jó acéltoll eredeti csomagolásban.
- 50 ív finom levélpapíros.
- 50 finom levélboríték.

Ezen 189 diszes tárgyat csak 1 frt 90 kr-ért szállít (az óra egyedül ily értékű) a Schweizer Uhren-en-gros Export-Haus, J. Wanderer Krakau, Stradom No. 1.

Meg nem felelő 8 nap alatt visszavéteik.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országút 56, (haltérrel szemben).

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Edaig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker: Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

1625. szám.

1898. tlv.

HIRDETMÉNY.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1898. évi február hó 7-én 1625. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhirre teszi, hogy a következő sorrendben **Nagy Peterd, Nyugot Szent Erzsébet, Kis-Peterd, Botyka, Dencsháza, Katádfa, Bánfa, Büdösfa**, községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétevény, a helyszini eljárás a nevezett községekben 1898. évi márczius hó 7-én fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírára az 1886: XXIX. t.-cz. 15–18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Czibula János
betétszerkesztő.

Sándor Károly
kir. albiró